

3 Ιουλίου 2015

Ιερομόναχος Ισαάκ Σταυρονικητιανός (1937 - 3 Ιουλίου 1998)

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown

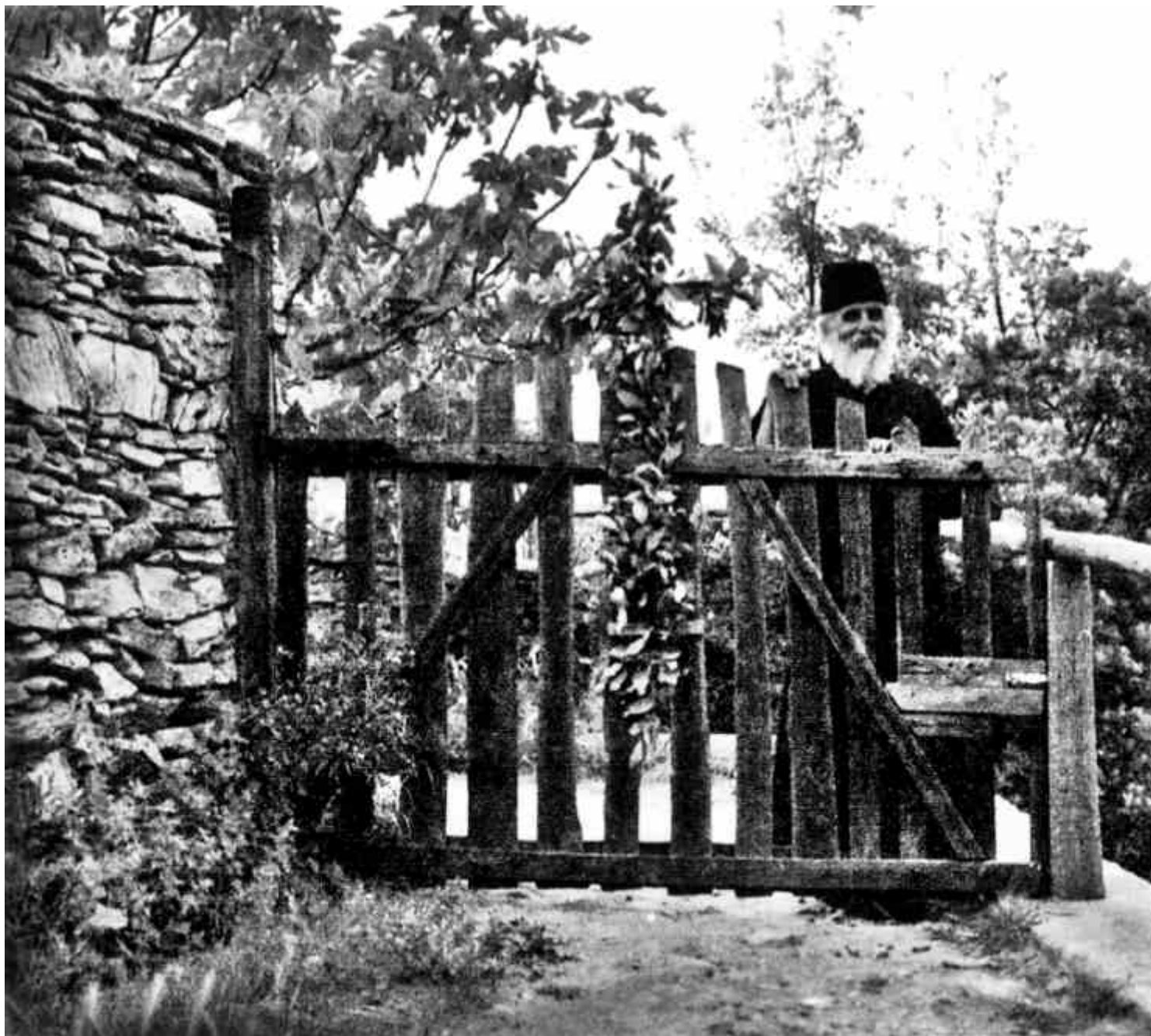

Ιερομόναχος Ισαάκ Σταυρονικητιανός, ο Λιβανέζος Αγιορείτης Πνευματικός (φωτ. μοναχού Γαβριήλ)

Ο κατά κόσμον Φάρες Αττάλα γεννήθηκε στο Ναμπάου του πολύπαθου Λιβάνου το 1937. Νέος μόνασε στην πατρίδα του. Στη συνέχεια ήλθε για σπουδές στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Την περίοδο αυτή γνωρίσθηκε και συνδέθηκε πνευματικά με πατέρες του Αγίου Όρους και κυρίως με τον μακαριστό Γέροντα Παΐσιο (f 1994), του οποίου στάθηκε καλός βιογράφος.

Το 1979 έλαβε το μέγα και αγγελικό σχήμα και από Φίλιππος ονομάσθηκε 'Ισαάκ. Το μοναχικό σχήμα του το έδωσε ο Γέροντας Παΐσιος. Διετέλεσε Πνευματικός των μαθητών της Αθωνιάδος Σχολής και πολλών ανθρώπων. Άφησε αγαθό παράδειγμα αγωνιστού στην ευλογημένη συνοδεία του. του Σταυρονικητιανού Κελλιού της Αναστάσεως του Κυρίου στην Κάτω Καψάλα. Άνθρωπος ευφυής, γλυκομίλητος, φιλόπρονος, φιλότιμος, ψάλλοντας θαυμάσια με την ωραία φωνή του. Υπήρξε αγαθός παρηγορητής Ελλήνων και Αράβων. Για τους δεύτερους είχε αρχίσει μεταφράσεις πατερικών βιβλίων προς πνευματική τροφοδοσία τους. Ευλαβής, σεμνός και με φόβο Θεού. Αγάπησε την προσευχή, την άσκηση, την ιεροσύνη, τον μοναχισμό, την αρετή και την ελεημοσύνη.

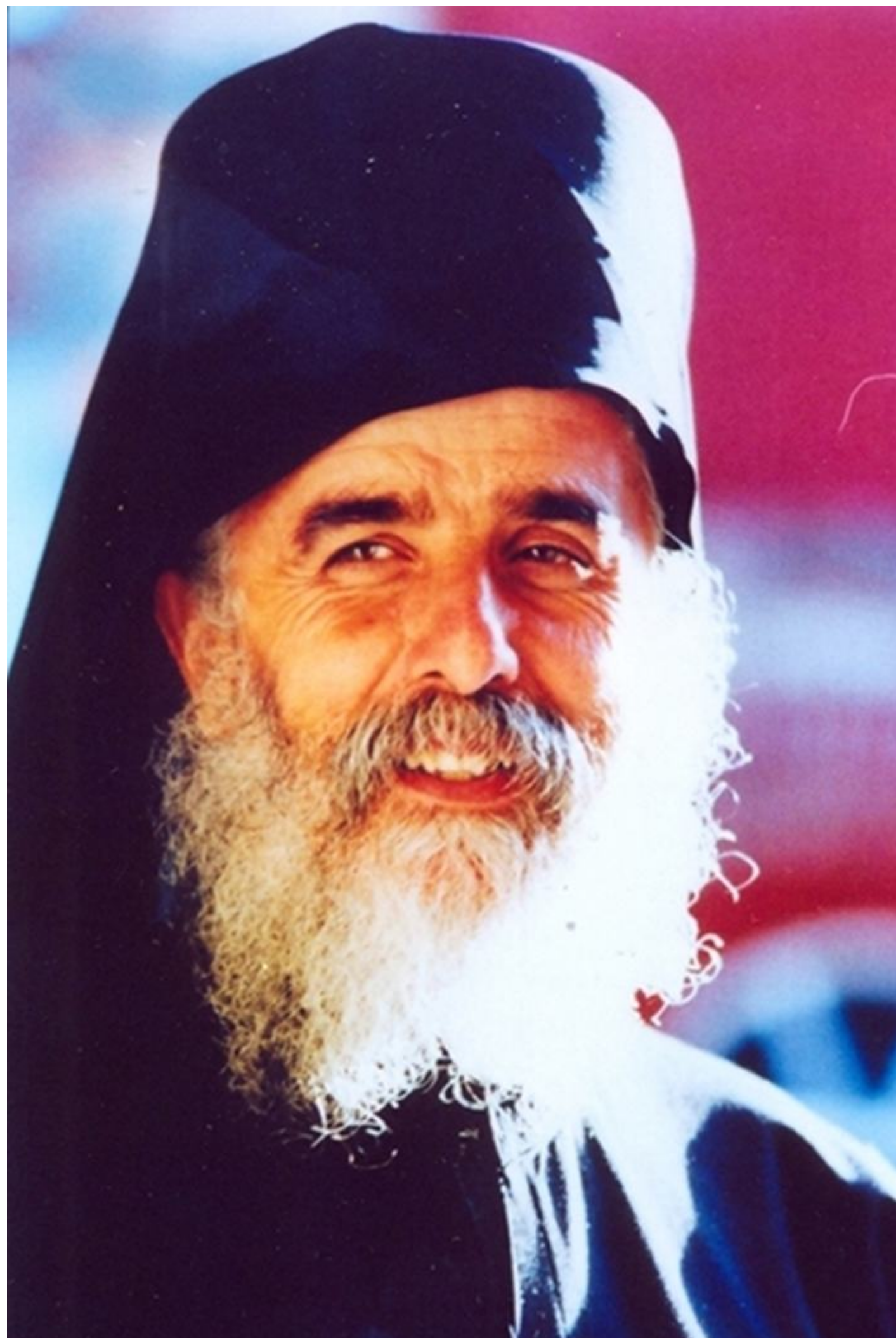

Ιερομόναχος Ισαάκ Σταυρονικητιανός, στην είσοδο του Κελλιού του

Έγραφε ο παπα-Ισαάκ για τον Γέροντα Παΐσιο στο ωραίο βιβλίο του. Βίος Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου: «Τους Ασκητικούς Λόγους του αββά Ισαάκ τους είχε στο προσκέφαλό του και τους μελετούσε πάντοτε. Για μια περίοδο έξι ετών ήταν η μοναδική του πνευματική ανάγνωση. Έπαιρνε ένα στίχο και όλη την ημέρα τον επανέφερε συχνά στον νου του. τον μελετούσε βαθειά και πρακτικά, “όπως τα ζώα αναμηρυκάζουν την τροφή τους”, κατά την έκφρασή του. Μοίραζε ευλογία ένα απάνθισμα από τους λόγους του, για να παρακινήσει στη μελέτη τους. Πίστευε ότι “πολύ βοηθά η μελέτη στα Ασκητικά του αββά Ισαάκ, διότι και το βαθύτερο νόημα της ζωής δίνει να καταλάβει κανείς και κάθε είδους μικρό η μεγάλο κόμπλεξ και εάν έχει ο άνθρωπος που πιστεύει στον θεό, τον βοηθάει για να το διώξει. Η ολίγη

μελέτη στον αββά Ισαάκ αλλοιώνει την ψυχή με τις πολλές της βιταμίνες”. Συνιστούσε και στους λαϊκούς να τον διαβάζουν, αλλά λίγο-λίγο, για να τον αφομοιώνουν. Έλεγε ότι το βιβλίο του αββά Ισαάκ αξίζει ολόκληρη πατερική βιβλιοθήκη. Όχι μόνο τον μελετούσε ο Γέροντας, αλλά και πολύ τον ευλαβείτο και ιδιαιτέρως τον τιμούσε ως άγιο. Πάνω στη μικρή Αγία Τράπεζα της “Παναγούδας” η μία από τις πέντε-έξι εικόνες που είχε ήταν του οσίου Ισαάκ. Από αγάπη και ευλάβεια προς αυτόν έδωσε το όνομά του σε κάποιον, όταν τον έκανε μεγαλόσχημο...».

Σ’ έναν επισκέπτη του Κελλιού του, με πολλές ερωτήσεις, απάντησε σχετικά: «Το μόνο που έχει να επιδείξει η Ελλάδα στην Ευρώπη είναι η Ορθοδοξία. Φοβάμαι όμως, και αυτό το λέω με πόνο και θλίψη, ότι οι Έλληνες σήμερα δεν είναι σε θέση να αναλάβουν μια τέτοια αποστολή. Το ορθόδοξο κύτταρο μέσα τους υπολειπεται. Σκέφτομαι πόσο σε παλιές εποχές η θεολογία αποτελούσε ανάγκη βιοτική του λαού και πόσο σήμερα έχει αποξενωθεί από τα ενδιαφέροντά του».

Αναχώρησε για την ουράνια πατρίδα όλων μας στις 3.7.1998, μετά από μακρά και πολυώδυνη ασθένεια, η οποία τον καταταλαιπώρησε και την οποία υπέμεινε γενναία. Στο νοσοκομείο που τον επισκεφθήκαμε μας υποδέχθηκε και αποχαιρέτησε μ' ένα ωραίο χαμόγελο. «τελειωθείς εν ολίγω επλήρωσε χρόνους μάκρους», κατά το γραφικό λόγιο. Η εξόδιος ακολουθία του έγινε στο Κελλί της Αναστάσεως. χοροστατούντος του φίλου του μητροπολίτου Ξάνθης Παντελεήμονος και πλήθους ιερομονάχων και μοναχών, την επομένη ημέρα. Αναπαύεται τώρα απολαμβάνοντας τους μισθούς των καμάτων του, μέσα στο φως και τη χάρη του Αναστάντος Χριστού, τον οποίο από μικρός αγάπησε και ακολούθησε με όλη τη θέρμη της καρδιάς του.

Μετά την κοίμηση του. ένας Πνευματικός τον είδε και τον ρώτησε: «Πως είσαι»; Του απάντησε: «Καλά είμαι». Τον ρώτησε ξανά: «Ο Γέροντας Φανούριος πως είναι»; «Καλά», του απάντησε. Ο Γέροντας Ηρωδίων, «Καλά». Τον ρώτησε και για κάποιον άλλο και του είπε πως δεν είναι καλά. Δεν του είπε τ όνομά του. Σε έναν επισκέπτη του έλεγε: «Παλιά μιλούσαν μέσα στα μπακάλικά και τα καφενεία για αλήθειες δογματικές. Η θεολογία έγινε υπόθεση πανεπιστημιακή κι όχι κατάσταση βιωματική. Τρέφεται από τη λογοκρατία, ενώ θα έπρεπε να ζούσε από τον Λόγο. Το μεγαλύτερο κακό για τον σημερινό άνθρωπο είναι τ' ότι μέσα στην κοινωνία δέχεται τόσα πολλά ερεθίσματα. ώστε του μένει ελάχιστος χρόνος για να σκεφθεί τον Θεό. Αυτοί που έχουν επιδοθεί στην προσπάθεια για την ένωση των Εκκλησιών δεν έχουν οι ίδιοι ενωθεί με το Άγιον Πνεύμα η δεν ένιωσαν την ανάγκη να ενωθούν με Αυτό».

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Ιερομόναχος Ισαάκ (1937-1998). Πρωτάτον 71/1998, σ. 79. Ισαάκ ιερομ.. Βίος Γέροντος Παϊσίου του Αγιορείτου. Άγιον Όρος 2004. Γέρων Παΐσιος ο Αγιορείτης (1924-1994). Ο ασυρματιστής του στρατού και του Θεού. Άγιον Όρος 2005.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Γ΄ - 1956-1983, σελ. 1457-1460, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.